

allefammen forleden Dag, hvorledes den højtærede Krigsminister fortolkede Hærloven; vi hørte, at for ham var det aabenbart ikke afgørende, hvad der staa i selve Loven, men det var det, der stod i Forsvarskommissionens Forslag til Loven, i Motiverne til Forslaget. Det, der galdt, var Princippet, Grundlaget, paa hvilket Forsvarskommissionen havde udarbejdet Loven, og saa kom det ikke saa nøje an paa, om der ved selve Lovens Vedtagelse var foretaget en eller anden Forandring i Affattelsen. Det var Lovens Principper, man maatte se hen til i første Række. En ganske lignende Fortolkning er det, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds og hans Tilhængere anvende her i Udvalgets Betænkning, naar de henviser til, at 114 er et historisk Tal. Det er ligesaa der, at det er et Tal, som ikke findes i nogen som helst Lov, men det er et historisk Tal, som i sin Tid fandtes i Forslaget til Grundloven. Man har altsaa der atter sat Forslaget over selve Loven. Man maa haabe, at der føres en nøjagtig Protokol over de hemmelige Aftaler og Forhandlinger, som finde Sted, for der er jo ingen Tvivl om, at den i Tiden vilde blive et meget vigtigt Fortolkningsmiddel til de Love, vi vedtage her. Selvsølgelig er der ingen Tvivl om, at naar der en Gang i Tiden skulde opstaa en Tvivl om, hvorledes denne Hærlov eller denne Valgfredslov eller de andre Love, som ere vedtagne her, skulle forstås, saa vil man returnere til de hemmelige Aftaler, som have fundet Sted, for Loven blev vedtagen. Derfor vil jeg haabe, at man har dem forsvarelig godt optagne i en jolid og stærk Protokol. Ellers vilde man jo kunne komme i en slem Forlegenhed, naar den Tid kom.

Jeg vil altsaa anbefale det høje Ting at stemme for den foreslaaede Dagsorden. Derved viser det høje Ting først og fremmest sin Villighed til Forhandling om den foreliggende Sag. Det viser sin Villighed til at modtage med Imødekommen og Velvilje det Forslag, som maatte komme fra den højtærede Minister, hvad enten den højtærede Minister vælger den Vej at komme med et Forslag til en Grundlovsforandring, eller han vælger den Vej at gaa til Grundlovens Opfyldelse. Hvilken Vej den højtærede Minister end vælger, saa udtrykker den foreslaaede Dagsorden en Villighed og Vilje fra dette Tings Side til en imødekommende Forhandling om den højtærede Ministers Forslag. Og Dagsordenen viser dernæst, at dette Ting er villigt til at følge Grundloven. Det er jo virkelig sørgeligt, at det er kommet saa vidt, at det skal være nødvendigt for dette høje Ting udtrykkelig at

manifestere, at det vil følge Grundloven. Men saa vidt ere vi jo en Gang komne, og derfor vil jeg anbefale at stemme for Dagsordenen, ogsaa for derved at vise, at dette høje Ting nu og fremdeles som tilforn ønsker at følge og overholde den gældende Grundlov. Saa skal det nok vise sig, at naar den højtærede Minister vælger en af disse Veje, at man her i Tinget, hvis Forslaget bliver fremsat her, vil komme forholdsvis hurtigt til Enighed om det ene eller det andet Resultat, og da vil det ogsaa nok vise sig, at den højtærede Minister vil være i Stand til oppe i det andet høje Ting at virke som en villig Hjælper paa Sagens yderlige Bane, saa at han vil formaa at rydde de Betænkneligheder og Indvendinger til Side, som muligvis kunne findes deroppe. Og det skal nok vise sig, at de to ærede Landstingsmænd, som jeg tidligere har sigtet til, men som jeg ikke her skal nævne, fordi jeg ikke maa nævne dem, ikke ville magte at sætte sig imod en saadan Ordning. Saa jagde det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds — det var det, man begyndte med, og det var et af disse stærke og syndige Ord, som jeg sigtede til for — følgende: „Folketinget har tit slaet Slag i Luften, det bør undgaas.“ Det kan nok være, at det bør undgaas. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem derved maatte sigte til den Dagsorden, som blev vedtaget her angaaende Udnevnelsen af en ny kommanderende General. Det er jo blevet jagt bagefter i de Blade, som ellers ere ventlig fændede mod det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, at det var et tomt Slag i Luften, vi der havde gjort. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende opfattede det ikke som et tomt Slag i Luften. Jeg ventede vel ikke med Bestemthed, at Vedtagelsen af den her nævnte Dagsorden skulde medføre en Forandring i den påserede Udnevnelse; men jeg mente dog, at det var muligt, at noget saadant kunde ligge i den ny Tids Medfør, og i alt Fald, at naar Folketinget vedtog noget saadant, var det ikke noget tomt Slag i Luften, men vilde blive en Ketteknor for Fremtiden i lignende Tilfælde. Jeg ved ikke, om det var denne Dagsorden, det ærede Medlem sigtede til. Det er ikke godt at vide, hvad det ærede Medlem sigter til, naar man ser Blade, som ellers tage det ærede Medlem og hans Politik i Forsvar, kalde denne Dagsorden, som der den Gang var Tale om, for et Slag i Luften. Jeg tror ikke, at det kan siges at være et Slag i Luften, at dette Ting, eller om det kun skulde blive et Mindretal i dette Ting, vilde sige: „Vi ville overholde Grund-